22. ויקהל: חיבור בין דין לבנייה

שמות לה 1: וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

רש"י מפרש שההתכנסות הזאת התרחשה ביום שלאחר יום הכיפורים, עם שובו האחרון של משה מהר סיני. המדרש מציין שגם שפיטת העם על ידי משה התרחשה ביום שלאחר ירידתו מההר כי לא יכול היה לדון את העם לפני קבלת התורה.

בספר 'פניני תורה' עולה שאלה מעניינת: כיצד זה ששני אירועים משמעותיים אלו, בניית המשכן ושפיטת העם, התרחשו באותו יום ומהו הקשר ביניהם?

משה רבינו, ששמח שהקב"ה סלח לעם ישראל אחרי חטא העגל ועל נכונותם של בני ישראל לבנות את המשכן, חש דאגה עמוקה: מקורן של התרומות לבניית המשכן. אולי גנובות, אולי באו מעסקה מפוקפקת?

כדי להבטיח את טהרתו הרוחנית של המשכן, נקט משה רבינו בצעד מיידי: הוא החל לשפוט את העם, במטרה <u>לברר את הבעלות החוקית על הרכוש והכסף</u>. צעד זה נועד להבטיח את תקינותו של תהליך התרומות.

בנקודת זמן קריטית זו, כשהתאספו בני ישראל לתרום למשכן, משה רבינו נדרש לדון את העם. פעולה זו נועדה להבטיח את זהותם של התורמים הלגיטימיים לפרויקט הבנייה הקדוש.